

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Hozzáadta: Szikora László

2015. november 05. Csütörtök 08:19

Utolsó frissítés 2015. november 05. Csütörtök 08:50

Italban nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsével (alkotó vajlag?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, és teljesen rábuktam, mivel rágáta nézegettem ezeket a bástyás, Ácsolt hajáskat, és gondoltam Ásszeát egyet a kévetkező találkozóra. Persze, az Ásszeát és egy kerek Ávbe tellett, még az ilyen egyszeri kinézé hajással is igen sok munka volt, nehány buktatással tarká-tva.

A rajz Átlagos, de hasznáható, valamint a kényv sok segétséget ad, bájr német nyelv», az Ábrák és nehány ismeretével el lehet rajta igazodni. De azért valami Árdekességet bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnél és megtetszett a rajzocska is rála, a gátikus bástyaljakkal és a francia liliomos dÁ-sÁtÁsekkel.

Ismét a já kis tervező programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segétséggel, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapjál kialakult a hajás test, Átmáreteztem egy kicsit, majd megállapítottam az Áj bordázatot. Természetesen sÁrá»bbre vettem, hogy kényebb legyen palánkozásnál az Á-veket tartani. A bástyákat is Átalakítottam a hajás márete miatt, illetve a gátikus lábazatot is megámodtam. Annyiból szerencsés a helyzet, hogy ezekről igen kevés, az is elég torz, Ábrázolás van, tehát ez adott némi szabadságot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordázatot 4 mm-es rétegelt lemezből vÁgtam ki, de ismét megfogadtam, hogy májkor nem használom ezt az anyagot. Hiába, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, Árik, nehéz a kemény ragasztás miatt formára csiszolni! Az orr- és fátukát Ábbszár letértem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon féltem: a klinker palánkozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába beereszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az íjlinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jól néz ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőszekélyt csináltam, melyet befogtam a marógátpatujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a végleges vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni kizárta a láceket. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez beállaire került.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az áveket tartani, illetve részek sem lehettek a palánkok között, mert ezt már később nem lehet tártani, állszecsizolni. Itt meg van tártve az orrtűke!

Az árt végén szokás szerint beástem a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzítve legyenek. Egyébként pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve eláuhajlítottam a palánkokat a szélesebb áveknél (szinte csak ilyen volt!), illetve röviden (3-5 perc) áztattam rögzítés előtt. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem glalap volt, sokkal nehezebb volt szőpen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák között kis hasabokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szíjak a hasabok méreteit mutatják, néhány tizedmilliméter eltérés kárztta!

Az orrál a farnál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csavonal/vonalat látszik. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakkészítőnél.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasabokra 400-as durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével ábszárt csiszoltam.

Pácolásra elkészítve, felragasztva a kormánylapot tartóelemei és a fedélzettartó gerendavégék. A nagyban látszik, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégék, de palánkosra eljuttam rá, hogy sokat neheztene a palánkoson, ha kerégetnem, illesztgetnem kellene, így levágtam és utálag imitáltam kis hasabok felragasztásával.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablont martam az oldalfalak állszélellátásához.

A bástya alkatrészei előkészítve.

Ásszerasztva, pácolva, lakkozva.

A bástyák lőbázisával jól elszárazítottam, de ehhez az "égegyszerű" hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gátló boltókért rajongok, hát most megkaptam. A hajótolt boltók-változatok előre nehezen akarták felvenni a formát, egy párszor újraasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest és a bástyák pácolva, lakkozva és gyorsan egymásra rakva, hogy végül látszódjon milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pácolásra előkészítve az apróságok egy része: kőtárolók, csatlakozások, ábrák.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyáik oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszerűen kinyomtattam és ragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy től hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszerűen egy háromárbocos galleon után. A macskafejek kész-tése volt egy lassabb, mivel nem kár alak, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hajócsalád tagjai és a csatlósok, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kábelkötés a fedélzetnél a névelővel.

A horgonyt végre felszereltem, a szára kábel lett forrasztva. Itt már a festésre vár.

A vitorláján előzőleg sokáig medítettem, pontosabban azon, hogy rájérek-e a csámer. A kázzal festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy kávéjanta a csámer. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, előzőleg jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen túlreagáltam lett. Egy dolgot azért elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homoró lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási pont, egy év alatt elkészült a nef. Csak a zsiszálak hiányoznak, majd a Mordaunt zsiszával egyélt megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építéséhez, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajót szórakoztatónt.